

Baka István

Hideg teremben hölgyek és urak

(Sztepan Pehotnij versesfüzetéből)

*Hideg teremben hölgyek és urak
A zongorista frakkja ráncatlan
A februári utcán szél ugat
Matróz üvölt vöröskozák rohan*

*A vérszag úgy üt át a parfümön
Ahogy kötéseken a vér maga
De még belül vagyunk a büvökörön
Még szól a drága bécsi zongora*

*Majd puskatussal törnek ablakot
S szuronyra tűznek mindegy férfi nő
De csak ha minden húr elhallgatott
A bolsevik művészettisztelő*

*Kultúrát hoznak újat persze ők
lesz benne Hej bunkócska és Chopin
S lesz tornyuk is még egekre törőbb
Mint Péter-Pálé künn a szigeten*

*A zongorista frakkja fekete
Remegve várjuk mindjárt végetér
Prelúd s a kor s az élet is ha le-
Csapódik ránk a lakkozott fedél.*